Tolkaçof (Tirat)

Oyunun Adı: Sayfiyede Yaz
Yazar: Anton Çehov
Çeviren: Yılmaz Gruda

TOLKAÇOF – (…) (Duruş) Bak bir de şu halimi dinle. Neyse patırtı-gürültü sayfiyedeki eve varırım. Sanırsın ki bu çalışmam güzel bir yemek ve soğuk bir birayla mükafatlandırılacak, değil mi? Ve birazcık da şekerleme bir uyku? Ama ne gezer? Karım çoktan pusuya yatmıştır, tam ben çorbamı yudumlayacakken o pençesini atmıştır bile. "Acaba dansa yahut amatör bir sayfiye tiyatrosuna gidemez miyiz?" Hayır diyemezsin tabii. Gidersin tiyatroya. "Aile faciası" yahut ona benzer bir oyun oynuyorlardır. Ölmekten başka bir şey istemeyecek kadar hasta hissedersin kendini. Eğer dansa gitmişsek, vaktin karınla dans edecek bir herif aramakla geçer, olmadı mı kendin girişirsin karınla Kadril'e! Eve döndüğün zaman, vakit gece yarısını geçmiştir. Islak bir paçavraya dönmüşsündür ama nihayet kendi kendinlesindir. Soyunup yatağa yatarsın. Gözlerini yumarsın. Uyku! Harika! (Duruş) Ne şairane, değil mi? Çocuklar çığlık atmıyor, karından uzaktasın nihayet! İnsan başka ne ister? Uyumaya doğru gidersin. (Duruş) Nedir o? Hm! Sivrisinekler! Allah kahretsin! (yumruğunu eline vurur) Mısır vebası! İspanyol Engizisyonu felaketi! Sivrisinekler! (Sivrisinek vızıltısını taklit eder) Ne acıklı bir ses değil mi bu? Üstelik hüzün dolu bir ses. Sanki özür diliyor gibidir. Ama bu iğrenç mahluk bir soktu mu, artık bir saat, tırmık tırmık kaşınırsın. Ne yaparsın? Sigara? Sivrisinekleri öldürmek? Tepeden tırnağa örtünmek? Hiç biri fayda etmez. En iyisi onlara kendini teslim edersin. Bırak artık yesinler seni. (Duruş) Tam bu sırada başka bir azap başlar. Karının misafirleri gelmiştir aşağıya. Sopranolar. Tenorlar. Bu cins, gündüz uyur, geceleri amatör konserleri için prova yaparlar. Sivrisinekler onlardan daha zararsızdır.

(Bir şarkıya başlar) Söyle bana, Ooo söyleme bana Gençliğin gitti havaya!